

Downloaded via the EU tax law app / web

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 7. aprila 2022(*)

„Predhodno odločanje – Obdavčenje – Člena 63 in 65 PDEU – Prosti pretok kapitala – Omejitve – Davek od dohodkov pravnih oseb – Oprostitev investicijskih skladov – Pogoji za oprostitev – Pogoji v zvezi ustanovitvijo sklada na podlagi pogodbenega prava“

V zadevi C-342/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska) z odločbo z dne 9. julija 2020, ki je na Sodišču prispela 23. julija 2020, v postopku

A SCPI,

ob udeležbi

Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik prvega senata v funkciji predsednika drugega senata, I. Ziemele (poročevalka), sodnica, T. von Danwitz, P. G. Xuereb in A. Kumin, sodniki,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za finsko vlado sprva H. Leppo, A. Laine in S. Hartikainen, nato H. Leppo in A. Laine agenti,
- za Evropsko komisijo sprva W. Roels in I. Koskinen, nato W. Roels, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 6. oktobra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 49, 63 in 65 PDEU.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, ki ga je začela A SCPI, družba francoskega prava, v zvezi z vnaprejšnjim davčnim stališčem Verohallinto (davčna uprava, Finska) z dne 13. junija 2019 o obdavčitvi dohodkov od najemnin in dobičkov od odsvojitve nepremičnin, ki so na Finskem, ter delnic v družbah, ki so lastnice nepremičnin, ki so na Finskem, ki jih je družba A v davčnih letih 2019 in 2020 prejela v tej državi članici (v nadaljevanju: odločba z dne 13. junija

2019).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 1, od (1) do (3), Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL 2009, L 302, str. 32) določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za kolektivne naložbene podjetje za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ustanovljene na ozemlju držav članic.

2. Za namene te direktive in ob upoštevanju člena 3 so KNPVP tisti podjetji, katerih:

(a) edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje ali druga likvidna finančna sredstva, navedena v členu 50(1), in ki poslujejo po načelu razpršitve tveganj, in

(b) enote premoženja se na zahtevo imetnikov ponovno odkupijo ali izplačajo, neposredno ali posredno, iz sredstev teh podjetij. Ukrepi, s katerimi KNPVP zagotavljajo, da se tržna vrednost njihovih enot na borzi ne razlikuje bistveno od iste vrednosti njihovih sredstev, štejejo za enakovredne takemu ponovnemu odkupu ali izplačilu.

Države članice lahko dovolijo, da KNPVP sestavlja več naložbenih razdelkov.

3. Podjetji iz odstavka 2 se lahko ustanovijo po pogodbenem pravu (kot splošni skladi, ki jih upravljajo družbe za upravljanje), investicijskem pravu (kot vzajemni skladi) ali po statutu (kot investicijske družbe).

[...]

4 Člen 2(1) in (2) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL 2011, L 174, str. 1) določa:

„1. Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena in člena 3, se ta direktiva uporablja za:

(a) EU [(upravitelje alternativnih investicijskih skladov (UAIS))], ki upravljajo enega ali več alternativnih investicijskih skladov (AIS) ne glede na to, ali so ti AIS EU ali ne-EU AIS;

(b) ne-EU UAIS, ki upravljajo enega ali več EU AIS, in

(c) ne-EU UAIS, ki tržijo enega ali več AIS v Uniji ne glede na to, ali so ti EU ali ne-EU AIS.

2. Za namene odstavka 1 ni pomembno:

(a) ali je AIS odprtega ali zaprtega tipa;

(b) ali so AIS ustanovljeni na podlagi pogodbenega prava, prava, ki se uporablja za sklade ali zakona, ali pa imajo kakšno drugo pravno obliko;

(c) pravna struktura UAIS.“

5 ?len 4(1)(a) te direktive dolo?a:

„[...] uporabljajo [se] naslednje opredelitve:

(a) ‚AIS‘ pomeni kolektivne naložbene podjeme, vklju?no z njihovimi naložbenimi razdelki, ki:

(i) zbirajo kapital s strani ve? vlagateljev z namenom vlaganja teh sredstev v skladu z opredeljeno naložbeno politiko v korist teh vlagateljev; ter

(ii) ne potrebujejo dovoljenja v skladu s ?lenom 5 Direktive 2009/65/ES“.

Finsko pravo

6 V skladu s ?lenom 3, to?ka 4, tuloverolaki (1535/1992) (zakon o davku od dohodkov (1535/1992)) z dne 30. decembra 1992, kakor je bil spremenjen z zakonom 528/2019 z dne 12. aprila 2019 (v nadaljevanju: zakon o davku od dohodkov), je „subjekt“ med drugim delniška družba, investicijski sklad in posebni investicijski sklad.

7 V skladu s ?lenom 9, prvi odstavek, to?ka 2, zakona o davku od dohodkov so fizi?ne osebe, ki med dav?nim letom niso imele stalnega prebivališ?a na Finskem, in tuji subjekti zavezanci za pla?ilo davka od dohodkov, ki so jih prejeli na Finskem.

8 ?len 10 tega zakona dolo?a:

„Dohodek, prejet na Finskem, zajema:

(1) dohodek od nepremi?nin, ki so na Finskem, ali od prostorov, ki so v lasti zaradi delnic v finski stanovanjski ali drugi delniški družbi oziroma zaradi ?lanstva v finski stanovanjski ali drugi zadrugi;

[...]

(6) dividende, preseške, ustvarjene z zadrugo, in druge s tem primerljive dohodke, ki so bili pridobljeni od finske delniške družbe, zadruge ali drugega subjekta, in udeležbo pri dobi?ku finske skupine;

[...]

(10) dobi?ek, pridobljen z odsvojitvijo nepremi?nine, ki je na Finskem, ali delnic oziroma enot premoženja v finski stanovanjski delniški družbi, drugi delniški družbi ali zadrugi, katere skupno premoženje je v ve? kot 50 odstotkih sestavljeno iz ene ali ve? nepremi?nin, ki so na Finskem.“

9 ?len 20a navedenega zakona, ki se uporablja od 1. januarja 2020, v prvem, drugem, ?etrtem in sedmem odstavku dolo?a:

„Investicijski skladi v smislu ?lena 2, prvi odstavek, to?ka 2, iz poglavja 1 sijoitusrahastolaki (213/2019) (zakon o investicijskih skladih (213/2019)) in z njimi primerljivi tuji odprti investicijski skladi, ustanovljeni na podlagi pogodbe, ki imajo vsaj 30 imetnikov enot premoženja tega sklada, so oproš?eni davka od dohodkov.

Dolo?be prvega odstavka o dav?ni oprostitvi investicijskih skladov veljajo tudi za posebne investicijske sklade v smislu ?lena 1, drugi odstavek, iz poglavja 2 vaihtoehdorahastojen hoitajista annettu laki (162/2014) (zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (162/2014)) in za z njimi primerljive tuje posebne investicijske sklade, ustanovljene na podlagi pogodbe, ?e so ti

skladi odprtega tipa in imajo vsaj 30 imetnikov enot premoženja tega sklada.

[...]

Pogoj za davčno oprostitve posebnega investicijskega sklada v smislu člena 1, drugi odstavek, iz poglavja 2 zakona o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov oziroma z njim primerljivega tujega posebnega investicijskega sklada, ustanovljenega na podlagi pogodbe, ki svoja sredstva na njej, opredeljen v členu 4 iz poglavja 16a navedenega zakona, vlaga predvsem v nepremičnine in nepremičninske vrednostne papirje, je, da ta sklad imetnikom enot premoženja tega sklada vsako leto izplača vsaj tri četrtine dobička poslovnega leta, brez upoštevanja nerealiziranih povečanj vrednosti.

[...]

Če je investicijski sklad ali posebni investicijski sklad sestavljen iz dveh ali več naložbenih razdelkov, za te naložbene razdelke veljajo določbe o investicijskem skladu ali posebnem investicijskem skladu.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 A je družba civilnega prava za naložbe v nepremičnine s spremenljivim kapitalom, ustanovljena po francoskem pravu, ki vlaga v nepremičnine na euroobmočju, ki so dane v najem podjetjem. Družbo A kot alternativni investicijski sklad v smislu člena 4(1)(a) Direktive 2011/61 nadzira Autorité des marchés financiers (organ za vrednostne papirje in trge, Francija).

11 A Asset Management SAS, poenostavljena delniška družba francoskega prava, zagotavlja upravljanje družbe A in sprejema vse odločitve v zvezi z njo. Ti družbi imata statutarni sedež v Franciji in nimata nobene poslovne enote na Finskem.

12 Vlagatelji, ki so vpisali enote premoženja družbe A, prejmejo svoj donos letno v višini neto dohodka od najemnin in drugih neto finančnih dohodkov, ki jih prejme družba A. O razdelitvi dobička odloča skupščina te družbe.

13 V Franciji je družba A davčno transparenten subjekt, ki ni zavezanec za plačilo davka od dohodkov. Vlagatelji so tisti, ki so zavezanci za plačilo davka od dohodkov od donosa enot premoženja družbe A in prodaje ali izplačila teh enot.

14 Družba A je junija 2019 nameravala podpisati pogodbo o nakupu delnic v dveh vzajemnih nepremičninskih delniških družbah s sedežem na Finskem, ki imata v lasti poslovne nepremičnine v tej državi članici, ki jih je družba A nameravala oddajati najmanj pet let. Družba A je nameravala izvesti tudi druge takšne naložbe v nepremičnine ali neposredno pridobiti nepremičnine na Finskem.

15 Da bi izvedela, ali bi bili dohodki in dobički od teh naložb na Finskem obdavčljivi, je družba A pri davčni upravi vložila predlog za izdajo zavezujočega vnaprejšnjega davčnega stališča za davčni leti 2019 in 2020.

16 Davna uprava je v odlobi z dne 13. junija 2019 menila, da je glede davnega leta 2019 na podlagi davnih določb, ki so veljale v tem davnem obdobju, mogoče šteti, da je družba A zaradi svojih bistvenih značilnosti v položaju, ki je primerljiv s položajem investicijskega sklada v smislu člena 3, točka 4, zakona o davku od dohodkov. Ta uprava je zato ugotovila, da so dohodki, ki jih družba A prejme na Finskem ter ki izhajajo iz dajanja v najem ali prodaje nepremičnin, ki so v tej državi članici, in iz odsvojitve delnic v delniških družbah, ki so lastnice nepremičnin, ki so v tej državi članici, oproščeni davka od dohodkov.

17 Davna uprava pa je v zvezi z davnim letom 2020 na podlagi sprememb zakona o davku od dohodkov, ki so se uporabljale od 1. januarja 2020, menila, da družbe A kot družbe s spremenljivim kapitalom ni mogoče enačiti z investicijskim skladom, ustanovljenem na podlagi pogodbenega prava, iz člena 20a navedenega zakona, temveč z delniško družbo finskega prava.

18 Zato je ta uprava ugotovila, da so v davnem letu 2020 dohodki, ki jih družba A prejme na Finskem ter ki izhajajo iz dajanja v najem ali prodaje nepremičnin, ki so v tej državi članici, in iz odsvojitve delnic v delniških družbah, ki so lastnice nepremičnin, ki so v tej državi članici, na Finskem obdavčljivi na podlagi člena 10, točke 1, 6 in 10, ter člena 20a, prvi odstavek, zakona o davku od dohodkov.

19 Družba A je pri Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska), ki je predložitveno sodišče, vložila tožbo zoper odlobo z dne 13. junija 2019 v delu, v katerem je bilo z njo zavrnjeno priznanje oprostitve dohodkov od nepremičnin, ki imajo finski vir, v davnem letu 2020. Družba A v okviru te tožbe trdi, da je člen 20a zakona o davku od dohodkov v nasprotju s pravom Unije in da so – ne glede na to, da je bila ustanovljena na podlagi statuta, kot je določeno v francoski zakonodaji o investicijskih skladih – njene funkcionalne značilnosti primerljive s funkcionalnimi značilnostmi finskega investicijskega sklada, oproščenega davka od dohodkov.

20 Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö (služba davne uprave za varstvo pravic prejemnikov davnih prihodkov, Finska) meni, da se lahko nacionalni ukrepi, ki urejajo obdavčenje kolektivnih naložbenih podjetij in oblike, način delovanja ali dejavnosti teh podjetij med državami članicami razlikujejo, ker na ravni Unije oblike, na podlagi katerih se lahko kolektivni naložbeni podjetji ustanovijo, in pravila o obdavčenju njihovih dohodkov niso harmonizirana. Družba A naj ne bi izpolnjevala pogojev iz člena 20a, tretji odstavek, zakona o davku od dohodkov, da bi bila upravičena do oprostitve davka od dohodkov, ki to oprostitve priznava le skladom, ustanovljenim na podlagi pogodbe.

21 Predložitveno sodišče ugotavlja, da je iz odlobe z dne 13. junija 2019 razvidno, da družbe A, ker je 1. januarja 2020 začel veljati člen 20a zakona o davku od dohodkov, ni več mogoče enačiti s finskim investicijskim skladom, ki je oproščen davka od dohodkov, ampak je od takrat naprej zavezanka za davek od dohodkov od nepremičnin, prejetih na Finskem.

22 Predložitveno sodišče navaja, da je iz pripravljanih dokumentov za sprejetje člena 20a zakona o davku od dohodkov razvidno, da je bil namen nacionalnega zakonodajalca zlasti natančno opredeliti primere, v katerih je treba tuj sklad izenačiti s finskim skladom, ki je oproščen davka, ne glede na to, ali gre za investicijski sklad ali posebni investicijski sklad, da bi se izboljšala predvidljivost obdavčitve, povečala pravna varnost in odpravila administrativna bremena.

23 Nacionalni zakonodajalec naj bi prav tako želel zagotavljati neizkrivljeno konkurenco tako, da bi izenačil finske in tuje sklade. Ker pojem investicijskega sklada ni bil opredeljen, naj bi se tuji skladi zaradi splošne narave nacionalnih davkov v preteklosti lažje izenačevali s finskimi investicijskimi skladi, čeprav naj zadnji navedeni v tujini ne bi bili nujno obravnavani primerljivo oziroma naj bi zanje veljala celo strožja zakonodaja.

24 Po mnenju navedenega sodišča namen sprememb, ki jih je sprejel zakonodajalec, ni bil ovreženo pravilo, v skladu s katerim je davčna obravnava na Finskem odvisna od pravne oblike naložbenega instrumenta, ampak sprejeti natančnejšo davčno zakonodajo v zvezi s položajem skladov, ustanovljenih na podlagi pogodbenega prava, ne glede na to, ali so ti skladi rezidenti ali nerezidenti, ne da bi bila uporaba oprostitve razširjena na druge oblike kolektivnih naložbenih podjetij. Predložitveno sodišče še navaja, da je v skladu s finsko zakonodajo o investicijskih skladih mogoče investicijske sklade ustanoviti samo na podlagi pogodbe.

25 Predložitveno sodišče zato meni, da je treba odgovoriti na vprašanje, ali je treba družbo A za davčno leto 2020 izenačiti s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, prejetih na Finskem, ali pa je zavezanka za plačilo pri viru odtegnjenega davka za dohodke od najemnin in dobičkov od svoje nepremišinske dejavnosti v tej državi članici.

26 Natančneje, navedeno sodišče se sprašuje, ali členi 49, 63 in 65 PDEU nasprotujejo členu 20a zakona o davku od dohodkov, na podlagi katerega so s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, izenačeni le tuji odprti investicijski skladi, ustanovljeni na podlagi pogodbe, tako da na primer investicijski skladi, ustanovljeni v obliki družbe, kot je družba A, po začetku veljavnosti člena 20a zakona o davku od dohodkov ne morejo biti več izenačeni s finskimi investicijskimi skladi, ki so davka oproščeni.

27 V teh okoliščinah je Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člene 49, 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v skladu s katero je mogoče s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, izenačiti izključno tuje odprte investicijske sklade, ustanovljene na podlagi pogodbe, zaradi česar so tuji investicijski skladi, ki po svoji pravni obliki niso ustanovljeni na podlagi pogodbe, na Finskem zavezanci za plačilo pri viru odtegnjenega davka, čeprav med njimi in finskimi investicijskimi skladi v ožjem smislu ni drugih pomembnih objektivnih razlik?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

28 Najprej je treba navesti, da se spor o glavni stvari nanaša na možnost tožbe stranke iz postopka v glavni stvari – ki je alternativni investicijski sklad v smislu Direktive 2011/61, ustanovljen v Franciji v obliki družbe, ki ni zavezanka za davek od dohodkov, in za katerega v tej državi članici velja sistem davčne transparentnosti – da na Finskem pridobi oprostitev davka od dohodkov od najemnin in dobičkov, ki izhajajo iz odsvojitve nepremišin in delnic v nepremišinskih delniških družbah ter so prejeti v tej državi članici.

29 V skladu z odločbo z dne 13. junija 2019 so navedeni dohodki, ki so v davčnem letu 2019 bili oproščeni davka, postali obdavčljivi za davčno leto 2020 zaradi začetka veljavnosti člena 20a zakona o davku od dohodkov, in to zlasti ob upoštevanju dejstva, da tožba stranka iz postopka v glavni stvari ni ustanovljena na podlagi pogodbenega prava, temveč na podlagi statuta.

30 Nato je treba pojasniti, da se v skladu s pojasnili finske vlade po eni strani pojem „investicijski skladi“ v smislu zakona o investicijskih skladih (213/2019) nanaša le na KNPVP v smislu Direktive 2009/65, ki je ustanovljen na podlagi pogodbenega prava. Pojem „posebni investicijski skladi“ v smislu zakona o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (162/2014) se nanaša na eno od pravnih oblik alternativnih investicijskih skladov iz Direktive 2011/61 in ravno tako le na sklade, ustanovljene na podlagi pogodbenega prava. Po drugi strani se lahko alternativni investicijski sklad v smislu Direktive 2011/61 na Finskem ustanovi tudi na podlagi statuta in lahko vlaga v nepremičnine, ne da bi bil upravičen do oprostitve iz člena 20a zakona o davku od dohodkov.

31 Nazadnje, v skladu s členom 20a, tretji odstavek, zakona o davku od dohodkov se oprostitve davka prizna posebnemu investicijskemu skladu v smislu zakona o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (162/2014) oziroma z njim primerljivemu tujemu posebnemu investicijskemu skladu, ustanovljenemu na podlagi pogodbe, ki svoja sredstva vlaga predvsem v nepremičnine ali nepremičninske vrednostne papirje, če ta sklad imetnikom enot premoženja tega sklada vsako leto izplača vsaj tri tretjine dobička poslovnega leta, brez upoštevanja nerealiziranih povečanj vrednosti.

32 Predložitveno sodišče – ne da bi se izreklo o tem, ali je družba A ta pogoj v zvezi z minimalno letno razdelitvijo dobička izpolnjevala – navaja, da je položaj te družbe primerljiv s položajem investicijskega sklada rezidenta, z izjemo njene ustanovitve na podlagi statuta. Vprašanje za predhodno odločanje se nanaša izključno na ta zadnji element.

33 Zato je treba šteti, da predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člene 49, 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v skladu s katero je – ker ta določa, da je upravičenost do oprostitve dohodkov od najemnin in dobičkov od odsvojitve nepremičnin ali delnic v družbah, ki so lastnice nepremičnin, omejena le na investicijske sklade, ustanovljene na podlagi pogodbenega prava – iz upravičenosti do te oprostitve izključeni alternativni investicijski sklad nerezident, ustanovljen na podlagi statuta, čeprav zadnjenavedeni, za katerega v državi članici, v kateri ima sedež, velja sistem davčne transparentnosti, v tej državi članici ni zavezanec za davek od dohodkov.

Prosti pretok, ki se uporablja

34 Ker se v vprašanju za predhodno odločanje sklicuje tako na določbe Pogodbe DEU v zvezi s svobodo ustanavljanja kot na določbe v zvezi s prostim pretokom kapitala, je treba opredeliti svoboščino, ki se uporabi v sporu o glavni stvari (sodba z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horváth, C-52/16 in C-113/16, EU:C:2018:157, točka 52 in navedena sodna praksa).

35 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba pri ugotavljanju, ali neka nacionalna zakonodaja spada na področje uporabe ene ali druge od temeljnih svoboščin, zagotovljenih s Pogodbo DEU, upoštevati namen zadevne zakonodaje (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 in C-479/19, EU:C:2021:1015, točka 28 in navedena sodna praksa).

36 Če iz namena te zakonodaje ni mogoče ugotoviti, ali ta pretežno spada na področje uporabe člena 49 PDEU ali člena 63 PDEU, Sodišče upošteva dejstva v obravnavani zadevi, da bi ugotovilo, ali položaj, na katerega se nanaša spor v postopku v glavni stvari, spada na eno od področij uporabe navedenih določb (sodba z dne 11. junija 2020, KOB, C-206/19, EU:C:2020:463, točka 25 in navedena sodna praksa).

37 Poleg tega Sodišče, če se nacionalni ukrep nanaša tako na svobodo ustanavljanja kot na

prosti pretok kapitala, zadevni ukrep na?eloma obravnava le glede na eno od teh svoboš?in, ?e se izkaže, da je v okoliš?inah zadeve v glavni stvari ena od teh svoboš?in v primerjavi z drugo popolnoma drugotnega pomena in jo je mogo?e obravnavati skupaj s prvo (glej po analogiji sodbo z dne 30. aprila 2020, Soci t  G n rale, C?565/18, EU:C:2020:318, to?ka 19 in navedena sodna praksa).

38 V obravnavani zadevi se nacionalna zakonodaja iz postopka v glavni stvari nanaša na oprostitev, priznано investicijskim skladom, ustanovljenim na podlagi pogodbenega prava, ki vlagajo predvsem v nepremi?nine ali nepremi?ninske vrednostne papirje.

39 Na prvem mestu, kar zadeva naložbe v nepremi?nine, pa lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso nacionalni ukrepi, ki urejajo transakcije, s katerimi nerezidenti opravijo takšne naložbe na ozemlju dr žave ?lanice, spadajo na podro?je uporabe tako ?lena 49 PDEU o svobodi ustanavljanja kot tudi ?lena 63 PDEU o prostem pretoku kapitala (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C?478/19 in C?479/19, EU:C:2021:1015, to?ka 29).

40 Pretok kapitala po eni strani namre? zajema transakcije, s katerimi nerezidenti opravijo naložbe v nepremi?nine na ozemlju dr žave ?lanice, kot to izhaja iz nomenklature pretoka kapitala v Prilogi I k Direktivi Sveta 88/361/EGS z dne 24. junija 1988 o izvajanju ?lena 67 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenš?ini, poglavje 10, zvezek 1, str. 10), pri ?emer je ta nomenklatura obdr žala zna?aj napotila za opredelitev pojma pretoka kapitala (sodba z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horv th, C?52/16 in C?113/16, EU:C:2018:157, to?ka 56 in navedena sodna praksa).

41 Po drugi strani pravica pridobiti, izkoriš?ati in odsvojiti nepremi?nine na ozemlju druge dr žave ?lanice, ki je nujna dopolnitev svobode ustanavljanja, ustvarja – ?e se ta pravica uresni?uje – pretok kapitala (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C?478/19 in C?479/19, EU:C:2021:1015, to?ka 30 in navedena sodna praksa).

42 Da pa bi se lahko poleg tega uporabile dolo?be glede pravice do ustanavljanja, je na?eloma potrebno, da je v dr žavi ?lanici gostiteljici zagotovljena stalna prisotnost ter – v primeru pridobitve in posedovanja nepremi?nin – dejavno upravljanje tega premoženja (sodba z dne 14. septembra 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C?386/04, EU:C:2006:568, to?ka 19).

43 V obravnavani zadevi pa je iz predloga za sprejetje predhodne odlo?be razvidno, da dru žba A nima niti poslovnih prostorov niti druge poslovne enote na Finskem, iz katerih bi, ?eprav le delno, upravljala svoje naložbe v nepremi?nine na Finskem ali sprejemala odlo?itve v zvezi s temi nalo žbami.

44 Na drugem mestu, kar zadeva pridobitve dele ev v kapitalskih dru žbah, iz ustaljene sodne prakse Sodiš?a izhaja, da lahko tudi za dav?no obravnavanje dividend, ki jih izpla?ajo takšne dru žbe, velja ne le ?len 63 PDEU, ampak tudi ?len 49 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2018, EV, C?685/16, EU:C:2018:743, to?ka 33 in navedena sodna praksa).

45 V zvezi s tem je že bilo razsojeno, da nacionalna zakonodaja, ki se uporabi samo za dele e, ki imetniku omogo?ajo odlo?ilno vplivanje na odlo?itve dru žbe in odlo?anje o njenih dejavnostih, spada na podro?je uporabe ?lena 49 PDEU o svobodi ustanavljanja. Nacionalne dolo?be, ki se uporabljajo za dele e, izvedene izklju?no kot finan?na nalo žba, brez namena vplivati na upravljanje in nadzor podjetja, pa je treba preu?iti izklju?no glede na prosti pretok kapitala (sodba z dne 13. marca 2014, Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, to?ka 28 in navedena sodna praksa).

46 Vendar kot je bilo opozorjeno v točki 38 te sodbe, je namen zakonodaje iz postopka v glavni stvari davčno obravnavanje dohodkov od naložb v nepremičnine, ki jih izvedejo kolektivni naložbeni podjetji.

47 Ta zakonodaja se, ne da bi s svojega področja uporabe izključila položaje, za katere velja svoboda ustanavljanja, nanaša na naložbe, ki so bile izvedene zaradi finančne naložbe, brez namena vplivati na upravljanje in nadzor podjetja. Zato lahko ta zakonodaja odločilno vpliva na prosti pretok kapitala. Morebitne omejitve svobode ustanavljanja, ki izhajajo iz navedene zakonodaje, so nujna posledica omejitve prostega pretoka kapitala in torej ne upravičujejo samostojne preučitve iste zakonodaje glede na člen 49 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 in C-479/19, EU:C:2021:1015, točka 33 in navedena sodna praksa).

48 Glede na navedeno je treba nacionalni ukrep iz postopka v glavni stvari preučiti izključno glede na člena 63 in 65 PDEU.

Obstoj omejitve prostega pretoka kapitala

49 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da ukrepi, ki so v skladu s členom 63(1) PDEU prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo ukrepe, ki bi lahko odvrnili nerezidente od naložb v državi članici ali bi lahko odvrnili rezidente te države članice od naložb v drugih državah (sodbi z dne 30. aprila 2020, Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, točka 22 in navedena sodna praksa, in z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 in C-479/19, EU:C:2021:1015, točka 36 in navedena sodna praksa).

50 Natančneje, manj ugodno obravnavanje v državi članici glede dohodkov, izplačanih kolektivnim naložbenim podjetjem nerezidentom, v primerjavi z obravnavanjem dohodkov, izplačanih kolektivnim naložbenim podjetjem rezidentom, lahko družbe s sedežem v državi, ki ni ta država članica, odvrne od vlaganja v tej državi in zato pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki je s členom 63 PDEU na celoma prepovedana (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2019, College Pension Plan of British Columbia, C-641/17, EU:C:2019:960, točka 49 in navedena sodna praksa).

51 Takšno manj ugodno obravnavanje je oprostitev dohodkov, ki jih prejme kolektivni naložbeni podjetnik rezident, medtem ko so za dohodke, ki jih prejme kolektivni naložbeni podjetnik nerezident, uporabi pri viru odtegnjeni davek (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2019, College Pension Plan of British Columbia, C-641/17, EU:C:2019:960, točka 50).

52 V obravnavani zadevi zadevna nacionalna zakonodaja uvaja različno obravnavanje, in sicer ne glede na državo rezidentstva kolektivnega naložbenega podjetja, ampak glede na pravno obliko navedenega podjetja. Pod pogoji, določenimi s to zakonodajo, so lahko namreč le kolektivni naložbeni podjetji, ustanovljeni na podlagi pogodbenega prava, upravičeni do oprostitve davka.

53 V skladu z besedilom člena 20a, tretji odstavek, zakona o davku od dohodkov se zdi, da pogoj v zvezi z ustanovitvijo sklada na podlagi pogodbenega prava velja le za tuje sklade. Vendar kot navajata predložitveno sodišče in finska vlada, so lahko investicijski skladi in posebni investicijski skladi ustanovljeni v skladu s finskim pravom le na podlagi pogodbenega prava, tako da je oprostitev iz navedene določbe pridržana kolektivnim naložbenim podjetjem, ki so ustanovljeni na podlagi pogodbenega prava, ne glede na državo rezidentstva teh podjetij.

54 V zvezi s tem je treba navesti, da lahko nacionalna zakonodaja, ki se brez razlikovanja

uporablja za gospodarske subjekte rezidente in gospodarske subjekte nerezidente, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala. Iz sodne prakse Sodišča namreč izhaja, da lahko celo razlikovanje, ki temelji na objektivnih merilih, *de facto* v slabši položaj postavlja čezmejne primere (glej sodbi z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, točka 55 in navedena sodna praksa, in z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 in C-479/19, EU:C:2021:1015, točka 39).

55 Tako je, če se v nacionalni zakonodaji, ki brez razlikovanja velja za gospodarske subjekte rezidente in nerezidente, davčna ugodnost pridržuje za položaje, v katerih gospodarski subjekt izpolnjuje pogoje ali obveznosti, ki so po svoji naravi ali *de facto* specifični za nacionalni trg, tako da lahko le gospodarski subjeki, ki so prisotni na nacionalnem trgu, te pogoje izpolnjujejo, gospodarski subjeki nerezidenti, ki so primerljivi, pa jih navadno ne izpolnjujejo (sodbi z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, točka 56 in navedena sodna praksa, in z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 in C-479/19, EU:C:2021:1015, točka 40).

56 Kot je bilo navedeno v točki 53 te sodbe, se lahko investicijski skladi in posebni investicijski skladi na Finskem ustanovijo le na podlagi pogodbenega prava.

57 Ker pravo Unije v zvezi s tem sicer ni harmonizirano, lahko države članice svobodno določijo pravno obliko, v skladu s katero se lahko skladi ustanovijo na njihovem ozemlju.

58 Države članice lahko za spodbujanje uporabe kolektivnih naložbenih podjetij določijo tudi posebno ureditev obdavčenja, ki velja za te podjetje ter za dividende in druge dohodke, ki jih ti prejmejo, ter vsebinske in formalne pogoje, ki jih je treba izpolniti, da se taka ureditev lahko koristi (glej v tem smislu sodbo z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, točka 43 in navedena sodna praksa).

59 Poleg tega prostega pretoka kapitala ni mogoče razumeti tako, da je država članica svoja davčna pravila zavezana prilagajati pravilom druge države članice, da bi se v vseh položajih zagotovila obdavčitev, s katero se odpravlja vsakršna neenakost nacionalnih davčnih zakonodaj, ker lahko odločitve davčnega zavezanca, ki jih ta sprejme v zvezi z naložbo v drugi državi članici, zanj glede na posamezen primer pomenijo večjo ali manjšo prednost ali slabost (sodbi z dne 7. novembra 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, točka 80 in navedena sodna praksa, in z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, točka 72).

60 Vendar kot je v bistvu poudaril generalni pravobranilec v točkah 53 in 54 sklepnih predlogov, če država članica določi davčno ugodnost v korist nekaterih kolektivnih naložbenih podjetij, pogoji, pod katerimi se ta ugodnost dodeli, ne smejo pomeniti omejitve prostega pretoka kapitala (glej v tem smislu sodbo z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, točka 46).

61 Ob upoštevanju neobstoja harmonizacije, na katero je bilo opozorjeno v točki 57 te sodbe, pa bi bil prosti pretok kapitala brez uinka, če bi bil kolektivni naložbeni podjetje nerezident, ki je ustanovljen v skladu s pravno obliko, ki je dovoljena ali zahtevana z zakonodajo države članice, v kateri ima ta podjetje sedež, in ki deluje v skladu z navedeno zakonodajo, prikrajšan za davčno ugodnost v drugi državi članici, v kateri vlaga, zgolj zato, ker njegova pravna oblika ne ustreza pravni obliki, ki se zahteva za kolektivne naložbene podjetje v zadnji navedeni državi članici.

62 Te presoje ne ovrže okoliš?ina, da je v skladu s pojasnili finske vlade ustanovitev alternativnih investicijskih skladov v smislu Direktive 2011/61 na Finskem na podlagi statuta dovoljena in da ti skladi lahko investirajo v nepremi?nine, vendar niso upravi?eni do oprostitve iz ?lena 20a zakona o davku od dohodkov.

63 Kolektivni naložbeni podjemi s sedežem na Finskem se namre? lahko odlo?ijo za pravno obliko, ki jim omogo?a uveljavljanje oprostitve, medtem ko za kolektivne naložbene podjeme nerezidente veljajo pogoji, ki se zahtevajo z zakonodajo države ?lanice, v kateri imajo ti sedež.

64 ?prav torej pogoj v zvezi z ustanovitvijo na podlagi pogodbenega prava ni pogoj, ki ga lahko izpolnijo le kolektivni naložbeni podjemi rezidenti, pa lahko navedeni pogoj v skladu z zakonodajo države ?lanice, v kateri imajo ti sedež, daje prednost tem podjemom v škodo kolektivnih naložbenih podjemov, ustanovljenih na podlagi statuta.

65 Iz tega sledi, da lahko takšna zakonodaja kolektivne naložbene podjeme nerezidente odvrne od investiranja v nepremi?nine na Finskem in zato pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki je s ?lenom 63 PDEU na?eloma prepovedana.

66 Vendar ?len 63 PDEU na podlagi ?lena 65(1)(a) PDEU ne posega v pravice držav ?lanic, da uporabljajo upoštevnne predpise svoje dav?ne zakonodaje, s katerimi se vzpostavlja razlika med dav?nimi zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na rezidentstvo ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital.

67 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba ?len 65(1)(a) PDEU, ker pomeni odstopanje od temeljnega na?ela prostega pretoka kapitala, razlagati ozko. Zato te dolo?be ni mogo?e razlagati tako, da je vsaka dav?na zakonodaja, v kateri se dav?ni zavezanci obravnavajo razli?no glede na kraj svojega prebivališ?a oziroma sedeža ali državo, v katero vlagajo svoj kapital, samodejno združljiva s Pogodbo (sodba z dne 26. februarja 2019, X (Posredniške družbe s sedežem v tretjih državah), C?135/17, EU:C:2019:136, to?ka 60 in navedena sodna praksa).

68 Razli?no obravnavanje, ki je dovoljeno s ?lenom 65(1)(a) PDEU, v skladu z odstavkom 3 tega ?lena namre? ne sme biti niti sredstvo samovoljne diskriminacije niti sredstvo prikritega omejevanja. Sodiš?e je zato razsodilo, da so taka razli?na obravnavanja lahko dovoljena le, ?e se nanašajo na položaje, ki niso objektivno primerljivi, oziroma – v nasprotnem primeru – ?e so upravi?eni z nujnim razlogom v splošnem interesu (sodba z dne 26. februarja 2019, X (Posredniške družbe s sedežem v tretjih državah), C?135/17, EU:C:2019:136, to?ka 61 in navedena sodna praksa).

Obstoj objektivno primerljivih položajev

69 Iz sodne prakse Sodiš?a izhaja, da je treba primerljivost ?ezmejnega položaja z notranjim položajem v državi ?lanici preu?iti ob upoštevanju cilja zadevnih nacionalnih dolo?b ter njihovega namena in vsebine (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C?478/19 in C?479/19, EU:C:2021:1015, to?ka 47 in navedena sodna praksa).

70 Poleg tega je treba pri presoji, ali je razli?no obravnavanje, ki izhaja iz take ureditve, odraz tega, da so položaji objektivno razli?ni, upoštevati le upoštevnna merila razlikovanja, ki jih dolo?a zadevna ureditev (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C?478/19 in C?479/19, EU:C:2021:1015, to?ka 48 in navedena sodna praksa).

71 Finska vlada v obravnavani zadevi po eni strani navaja, da je cilj oprostitve iz ?lena 20a zakona o davku od dohodkov izogibanje dvojnemu obdav?evanju dohodkov od naložb in

prizadevanje za davčno obravnavanje naložb, izvedenih prek skladov, kot neposrednih naložb. V skladu s to določbo naj bi bilo davčno obravnavanje določeno s pravno obliko subjekta in naj bi bilo odvisno od tega, ali se obdavčenje izvaja tako na ravni subjekta kot na ravni njegovega lastnika, kot to velja za delniške družbe, ali pa se obdavčenje izvede le na ravni lastnika, kot velja za komanditne družbe, investicijske sklade in posebne investicijske sklade.

72 Po drugi strani ta vlada trdi, da kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen na podlagi statuta, in posebni investicijski sklad finskega prava, ustanovljen na podlagi pogodbenega prava, nista v primerljivem položaju glede na cilj zaščite vlagateljev v primeru stečajnih skladov, ki ga uresničuje zakon o investicijskih skladih (213/2019) in zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (162/2014).

73 V zvezi s tem pa je treba navesti, prvič, da glede na cilja izogibanja dvojnemu obdavčenju dohodkov od naložb in davčnega obravnavanja naložb, ki se posredno izvedejo prek skladov, enako kot neposrednih naložb, dejstvo, da je kolektivni naložbeni podjem ustanovljen na podlagi statuta, tega podjema ne postavlja nujno v drugačen položaj od položaja kolektivnega naložbenega podjema, ustanovljenega na podlagi pogodbenega prava.

74 Taka cilja je namreč mogoče doseči tudi, če je kolektivni naložbeni podjem ustanovljen na podlagi statuta, vendar je v državi članici, v kateri ima sedež, upravičen do oprostitve davka od dohodkov ali zanj velja sistem davčne transparentnosti.

75 Ta element poleg tega potrjuje okoliščina, ki jo je navedla finska vlada, da se v skladu z nacionalno zakonodajo za alternativni investicijski sklad, ustanovljen na podlagi statuta, uporablja obdavčenje dohodkov tako na ravni tega sklada kot na ravni vlagateljev, medtem ko se sklad, ustanovljen na podlagi pogodbenega prava, obdavči le na ravni vlagateljev.

76 Drugič, glede preudarkov finske vlade v zvezi z največjo zaščito vlagateljev, ki naj bi izhajala iz ustanovitve investicijskih skladov na podlagi pogodbenega prava, je treba navesti, da čeprav so v teh preudarkih navedeni razlogi, iz katerih je nacionalni zakonodajalec morda zahteval, da so investicijski skladi rezidenti ustanovljeni na tej podlagi, taki preudarki ne omogočajo objektivnega razlikovanja med kolektivnimi naložbenimi podjemi, ustanovljenimi na podlagi pogodbenega prava, in tistimi, ki imajo drugačno pravno obliko, glede oprostitve davka od dohodkov, priznane s členom 20a zakona o davku od dohodkov.

77 Zato je treba glede nacionalnih določb, katerih predmet je oprostitvev, katere namen je davčno izenačiti naložbe prek skladov z neposrednimi naložbami, šteti, da je kolektivni naložbeni podjem nerezident, ki je ustanovljen na podlagi statuta in je v državi članici rezidentstva upravičen do oprostitve svojih dohodkov ali zanj velja sistem davčne transparentnosti, v primerljivem položaju z investicijskim skladom rezidentom, ustanovljenim na podlagi pogodbenega prava.

78 V teh okoliščinah je treba preučiti, ali je omejitev, ki je bila uvedena z zakonodajo iz postopka v glavni stvari, mogoče upravičiti z nujnimi razlogi v splošnem interesu.

Obstoj nujnega razloga v splošnem interesu

79 Opozoriti je treba, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča omejitev prostega pretoka kapitala lahko dovoljena le, če je upravičena z nujnimi razlogi v splošnem interesu in če lahko zagotavlja uresničenje zastavljenega cilja ter ne presega tega, kar je nujno za dosego tega cilja (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 in C-479/19, EU:C:2021:1015, točka 60 in navedena sodna praksa).

80 V obravnavani zadevi iz navedb predložitvenega sodišča v zvezi s pripravljalnimi dokumenti

za člen 20a zakona o davku od dohodkov izhaja, da je bila navedena določba sprejeta za izboljšanje predvidljivosti obdavčitve, povečanje pravne varnosti, odpravljanje administrativnih bremen ter zagotavljanje neizkrivljene konkurence med investicijskimi skladi rezidenti in tistimi, ki so nerezidenti.

81 Finska vlada trdi, da je omejitev oprostitve iz člena 20a zakona o davku od dohodkov za posebne investicijske sklade, ustanovljene na podlagi pogodbenega prava, upravičena z nujnimi razlogi v splošnem interesu, ki se nanašajo na zagotavljanje uinkovitosti davčnega nadzora in pobiranja davkov ter na potrebo po zagotavljanju doslednosti davčnega sistema.

82 Ta vlada poudarja, da ta določba pod natančno določenimi in nediskriminatornimi pogoji odstopa od splošnega pravila obdavčitve posebnih investicijskih skladov, s čimer je mogoče zagotoviti uinkovitost davčnega nadzora in izterjave davkov.

83 Glede doslednosti davčnega sistema navedena vlada trdi, da se oprostitev iz navedene določbe nanaša na posebne investicijske sklade v smislu finske zakonodaje in na vse tuje sklade, ki so z njimi izenaženi. Sklad, ustanovljen v obliki družbe, naj bi bil izenažen s finško delniško družbo, ki je prav tako zavezanka za plačilo davka od dohodkov iz naložbene dejavnosti.

84 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da morajo biti v skladu z načelom pravne varnosti na področjih, ki jih ureja pravo Unije, pravila držav članic oblikovana nedvoumno, kar zadevnim osebam omogoča jasno in natančno spoznati njihove pravice in dolžnosti, nacionalnim sodiščem pa zagotoviti njihovo spoštovanje (sodba z dne 15. aprila 2021, Finanzamt für Körperschaften Berlin, C-868/19, neobjavljena, EU:C:2021:285, točka 50 in navedena sodna praksa).

85 Vendar kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah 97 in 99 sklepnih predlogov, cilj pravne varnosti ne more upravičiti omejitve prostega pretoka. Če bi bilo tako, bi namreč države članice lahko prosto nalagale take omejitve, pod pogojem, da so te oblikovane nedvoumno.

86 Drugič, glede cilja zagotavljanja neizkrivljene konkurence med investicijskimi skladi rezidenti in tistimi, ki so nerezidenti, je treba navesti, da bi ta cilj vodil do priznanja, da je manj ugodno davčno obravnavanje kolektivnih naložbenih podjetij, ustanovljenih na podlagi statuta, upravičeno s tem, da so ti podjetji v drugih državah članicah obravnavani ugodneje kot finški kolektivni naložbeni podjetji, ustanovljeni na podlagi pogodbenega prava.

87 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča pa je razvidno, da neugodnega davčnega obravnavanja, ki je v nasprotju s temeljno svoboščino, ni mogoče upravičiti z drugimi davčnimi ugodnostmi, tudi če take ugodnosti obstajajo (sodba z dne 9. oktobra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, točka 31 in navedena sodna praksa).

88 Tretjič, glede potrebe po zagotavljanju uinkovitosti davčnega nadzora, na katero se sklicuje finska vlada, je treba navesti, da takšna potreba pomeni nujni razlog v splošnem interesu, s katerim je mogoče upravičiti omejitev prostega pretoka kapitala (glej v tem smislu sodbi z dne 9. oktobra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, točka 46, in z dne 22. novembra 2018, Huijbrechts, C-679/17, EU:C:2018:940, točka 36). Prav tako je nujnost zagotovitve uinkovite izterjave davka legitimen cilj, s katerim je mogoče upravičiti omejitev temeljnih svoboščin (sodba z dne 22. novembra 2018, Sofina in drugi, C-575/17, EU:C:2018:943, točka 67).

89 Vendar lahko davčna uprava za zagotavljanje uinkovitosti davnega nadzora od davnega zavezanca zahteva predložitev dokazov, za katere meni, da so nujni za presojo, ali so izpolnjeni pogoji za dodelitev zadevne davne ugodnosti, določeni v zadevni zakonodaji, in ali je zato treba priznati zaproseno ugodnost ali ne (glej po analogiji sodbo z dne 27. januarja 2009, Persche, C?318/07, EU:C:2009:33, to?ka 54), ter za zagotavljanje uinkovite izterjave davka.

90 Glede administrativnega bremena, na podlagi katerega naj bi davna uprava države članice obdavčitve morala davnim zavezancem omogočiti, da za dokazilo, da so navedeni pogoji izpolnjeni, predložijo informacije, je treba navesti, da zgolj administrativne težave niso dovolj za utemeljitev ovire prostega pretoka kapitala (glej v tem smislu sodbo z dne 9. oktobra 2014, van Caster, C?326/12, EU:C:2014:2269, to?ka 56 in navedena sodna praksa).

91 ?etrto?, Sodiš?e je že razsodilo, da nujnost ohranitve doslednosti davnega sistema lahko upravi?i zakonodajo, ki lahko omejuje temeljne svoboš?ine (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C?478/19 in C?479/19, EU:C:2021:1015, to?ka 65 in navedena sodna praksa).

92 Vendar je treba, da bi bilo mogo?e sprejeti trditev, ki temelji na takem razlogu, v skladu z ustaljeno sodno prakso dokazati obstoj neposredne povezave med zadevno davno ugodnostjo in izravnavo te ugodnosti z določeno davno dajatvijo, pri ?emer je treba neposrednost te povezave presojati glede na cilj zadevne ureditve (sodba z dne 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C?478/19 in C?479/19, EU:C:2021:1015, to?ka 66 in navedena sodna praksa).

93 V obravnavani zadevi finska vlada ni dokazala, da je bila davna ugodnost, dodeljena investicijskim skladom, ustanovljenim na podlagi pogodbenega prava, izravnan z določeno davno dajatvijo, kar bi upravi?evalo izklju?itev kolektivnih naložbenih podjetij nerezidentov, ki so ustanovljeni na podlagi statuta, iz upravi?enosti do te ugodnosti.

94 Ob upoštevanju vsega navedenega je treba na vprašanje za predhodno odlo?anje odgovoriti, da je treba ?lena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, v skladu s katero je – ker ta določa, da je upravi?enost do oprostitve dohodkov od najemnin in dobi?kov od odsvojitve nepremi?nin ali delnic v družbah, ki so lastnice nepremi?nin, omejena le na investicijske sklade, ustanovljene na podlagi pogodbenega prava – iz upravi?enosti do te oprostitve izklju?en alternativni investicijski sklad nerezident, ustanovljen na podlagi statuta, ?prav zadnje navedeni, za katerega v državi članici, v kateri ima sedež, velja sistem davne transparentnosti, v tej državi članici ni zavezanec za davek od dohodkov.

Stroški

95 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (drugi senat) razsodilo:

Člena 63 in 65 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, v skladu s katero je – ker ta določa, da je upravičenost do oprostitve dohodkov od najemnin in dobičkov od odsvojitve nepremičnin ali delnic v družbah, ki so lastnice nepremičnin, omejena le na investicijske sklade, ustanovljene na podlagi pogodbenega prava – iz upravičenosti do te oprostitve izključen alternativni investicijski sklad nerezident, ustanovljen na podlagi statuta, čeprav zadnjenavedeni, za katerega v državi članici, v kateri ima sedež, velja sistem davčne transparentnosti, v tej državi članici ni zavezanec za davek od dohodkov.

Podpisi

* Jezik postopka: finščina.